

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 205: Forslag til lov om ændring af lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien. (Indførelse af mulighed for aflåsning af patientstuer på Sikringsafdelingen under Psykiatrisk Center, Sygehus Vestsjælland).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Fremsat 8/5 2002. Første behandling 15/5 2002. Betænkning 22/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 140: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forvaltningsloven. (Fangeflugt og begrænsning i indsattes adgang til aktindsigt m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 14/3 2002. Betænkning 23/5 2002).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har justitsministeren jo valgt, at den nye bestemmelse i straffeloven om at gøre det strafbart for anholdte og fængslede at flygte også skal gælde for unge, som har fået en dom i form af en ungdomssanktion, og det vil sige efter § 74 a.

Vi har undervejs ikke undladt at give udtryk for, at vi finder, at der ikke er grundlag for at foretage så væsentlige ændringer i balancen mellem straf og socialpædagogisk foranstaltning, og det kan vel sådan set heller ikke udtrykkes meget bedre, end statsadvokat Birgitte Vestberg har sagt: Det bør overvejes, om en ubetinget frihedsstraf på fængsel i 30 dage, der er forslagets udgangspunkt, er forenelig med intentionerne bag ungdomssanktionen.

Og der er vi vel lige nøjagtig ved kernen af, hvad ideen med ungdomssanktionen var. Men hvad er det, man er på vej til at gøre her?

Når vi taler om ungdomssanktionen, har man netop meget klart valgt at gå ind og fjerne proportionen. Som alternativ til at give en ubetinget frihedsstraf på minimum 30 dage kan man give en ung mellem 15 og 17 år en 2-årig dom om an-

bringelse og behandling på en socialpædagogisk institution.

Og set i forhold til det forekommer justitsministerens ønske om at medtage netop denne særlige gruppe af unge, der får en ungdomssanktion, som værende helt i strid med det, der faktisk var intentionen. Vi synes, at det er meget ærgerligt og dybt beklageligt.

Vi skal jo stadig væk huske på, at de unge, vi her har med at gøre, ikke er nogen nem gruppe. Det tror jeg alle er enige i. Det er en gruppe, som på mange måder har svært ved at håndtere deres liv. Men det er jo også derfor, at man netop har valgt at gå ind og sige, at lige nøjagtig den gruppe, der skal kunne idømmes en ungdomssanktion, netop er unge, der har markante tilpasningsproblemer, vanskeligheder ved at opnå normale sociale relationer osv. Det er netop den specifikke gruppe, man her skal tage fat i.

Så meget mere kan man sætte spørgsmålstegn ved, om det nu også er rigtigt, at man mener, at det er tiden at gå ind i en ordning, som i øvrigt ikke engang har fungeret i 1 år endnu.

Kl. 20.55

Det, vi har kunnet se i det lille år, ordningen har fungeret, er, at 31 personer ud af 53 rent faktisk har fået sådan en ungdomssanktion. Det vil sige, at man altså nøje har været inde at vurdere, at her har vi at gøre med en helt særlig gruppe af unge, og fra domstolens side mener man, at det vil være muligt at tilbyde en anden form for behandlingsdom, som vil kunne give dem en mulighed for at vende tilbage til hverdagen og til et liv uden ny kriminalitet i kraft af netop den form for anbringelse på en institution.

Vi er dybt bekymrede for, om man, hvis man går ind, som ministeren lægger op til, rent faktisk kommer til at ødelægge noget af det, som var intentionen og meningen med netop ungdomssanktionen.

Jeg ved godt – det fremgår jo også af betænkningen – at ministeren har stillet et ændringsforslag, således at det kun er unge, der rømmer fra lukkede institutioner, der har muligheden for at få fra 30 dages fængsel og videre op til 2 år. Men stadig væk: Vi mener, at det er forkert på nuværende tidspunkt at gribe ind i forhold til det, der var intentionen, og i forhold til at vi kun har et lille års erfaring.

Vi havde gerne set, som det også er tilkendegivet klart af flere af de personer, som har været med til at sidde og lave forarbejderne til ungdomssanktionen, at man gav en mulighed for at lade den løbe i et par år mere, så vi fik den viden

og den erfaring. Så kunne vi have samlet op og set, hvad der er behov for. Er der noget, der skal ændres? Vi mener, det er dybt uacceptabelt, at man fra ministerens side på nuværende tidspunkt går ind og ændrer fundamentalt i forhold til det, der var meningen med ungdomssanktionen.

Jeg har selvfølgelig ingen forventning om, at ministeren med det stillede ændringsforslag på baggrund af det, der er sagt her, vil gå op og sige: Vi erkender, at det nok også er en skævert, der her er slået. Men jeg synes omvendt heller ikke, at det ville være rigtigt ikke her ved anden behandlingen at tilkendegive, at vi i hvert fald fra Socialdemokratiets side finder det helt forkert. Man skulle have ventet de par år og så set, hvordan det var gået. Det havde været mere hensigtsmæssigt, og det havde været langt klodere. Og jeg kan ærgre mig over, at ministeren har valgt at låse sig fast i stedet for at lytte til de mange indsigelser, der rent faktisk er kommet på det her område. Det er synd. Det er synd for de unge, som jeg mener vi faktisk har givet en god mulighed med ungdomssanktionen.

Det er faktisk også synd for vores samfund, for vi skal stadig væk huske på ideen med ungdomssanktionen. Ideen er den mulighed, der her er givet for unge for at få en sådan dom. Det kan godt være, de unge ikke selv føler, at det er en mulighed, som de, hvis de kunne vælge, så ville vælge, for der er en verden til forskel på at få en 30 dages ubetinget fængselsstraf og en 2-årig dom om anbringelse. Men ønsket er netop, at de her unge den dag, de er færdige, den dag, de er kommet ud, også rent faktisk fungerer, så vi ikke ser de unge fremover lave grov kriminalitet. Det er netop det typiske udtryk for den gruppe af unge, der får ungdomssanktionen.

Vi skal dybt beklage, at ministeren på nuværende tidspunkt har valgt at gribe ind. Vi synes, at det er ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg anerkender gerne fru Lissa Mathiasens store interesse for ungdomssanktionen. På den anden side er der jo ingen grund til, at vi i dag taler os fra hinanden. Vi har haft en fælles høring og gjort nogle fælles erfaringer, og der er jo ingen, der har sagt, at vi ikke vil evaluere den ordning. Fru Lissa Mathiasen ved jo også godt, at det er vi meget villige til, når vi sammen finder, at tiden er moden. Som fru Lissa Mathiasen siger: Der er ikke gået så lang tid.

Kl. 21.00

Så er der altså lavet nogle bestemmelser om skærpselser under afsoningen og flugt. Jeg synes, fru Lissa Mathiasen skulle anerkende, at fru Lissa Mathiasen har haft indflydelse på det ændringsforslag, som er begrænset til den del, hvor der, om jeg så må sige, er størst isolation i frihedsberøvelsen.

Jeg synes ikke, at fru Lissa Mathiasen skulle tale sig fra os andre, jeg tror nemlig ikke, at der er så stor forskel på synspunkterne, som fru Lissa Mathiasen vil have det til at lyde.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nej, jeg tror faktisk heller ikke, der er så stor forskel i vores holdninger til det her, set i lyset af de drøftelser vi har haft. Så meget desto mere ærgrer det ikke bare mig, men også Socialdemokratiet, at man – fra Venstres side og fra regeringspartierne side som sådan og fra ministerens side – har valgt at drage den konklusion at sige: Nu laver vi alligevel den her ændring.

Det er jo korrekt, at den minihøring, vi har deltaget i i Retsudvalget, meget klart tilkendegav, at det ikke var det rigtige tidspunkt. Ikke mindst blev det tilkendegivet af de personer, som har været med til at lave forarbejderne, og som i den grad er personer, som har lige nøjagtig den her gruppe af unge meget tæt inde på livet. Så meget mere ærgrer jeg mig over, at man overhovedet vælger at bringe det her spørgsmål op.

Den 1. juli sidste år blev den her ungdomssanktion sat i værk. Derfor synes vi – også til fru Birthe Rønn Hornbech – at det havde været klogt at sige: Lad den nu få lov til at køre, således som også de personer, der har siddet i arbejdsgruppen bag ungdomssanktionen, rent faktisk har anbefalet. Lad os nu få et par år mere, lad os så evaluere, lad os så se på det.

Selvfølgelig kan vi altid evaluere. Vi synes bare, det er forkert at gå ind og ændre på nuværende tidspunkt og lave den her. Vi mener faktisk, at det skader mere, end det gavner.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Kun et par enkelte bemærkninger til ungdomssanktionen og til de unge, der måtte vælge af egen drift at stikke af, altså at flygte fra den lukkede institution.

Vi synes, det er rigtigt og fornuftigt, at justitsministeren fastholder, at hvis man gør det, så er man omfattet af samme regler som andre unge er, nemlig at det altså koster en ekstra sanktion at flygte fra en lukket institution.

Formålet med at sætte de unge ind og give dem den mulighed kontra et almindeligt traditionelt fængsel er jo netop, at de skal fastholdes, som der vist står i det oprindelige lovforslag, i et længerevarende behandlingsforløb. Altså et forløb med henblik på at give dem maksimal støtte til – ikke at genopdrage dem, for mange af dem har aldrig fået nogen opdragelse – men skal vi så i hvert fald sige til at skabe nogle almindelige normer og holdninger hos dem, således at der, når de på et eller andet tidspunkt er færdige, forhåbentlig er en del af dem, der kan komme ud og leve en kriminalitetsfri tilværelse.

Derfor synes vi, det er rigtigt at fortælle dem, at det har nogle konsekvenser, det, man har gjort, og det har nogle konsekvenser, hvis man alligevel stikker af, hvad enten det er ved at true personalet, eller det er ved at save tremmer over, og hvad man ellers gør. Sådan mener vi, at det er til gavn for dem selv, at de bliver behandlet.

Når det er sagt, vil jeg godt føje til, at vi jo har fået at vide, at i nogle af de amter, der driver de her institutioner, er institutionerne tilsyneladende ikke særlig lukkede, så det er altså forholdsvist nemt at stikke af. Derfor håber jeg, at regeringen vil lægge maksimalt pres på amterne med henblik på, at man lever op til, at det her altså er en institution, hvor man skal have mulighed for at fastholde den unge for at søge at gøre ham til en borger, der kan klare sig ude i samfundet uden kriminalitet.

Summa summarum: Vi synes, det er rigtigt, det ministeren har lagt op til og støtter det fuldt og helt.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil også holde mig udelukkende til den ændring, der sker af ungdomssanktionen. Ungdomssanktionen er efter min bedste overbevisning ikke blevet vellykket, og grunden hertil er, at de sikrede institutioner på ingen måde er indrettet til at kunne opbevare og fastholde og udvikle de unge i en længere periode. Det er de meldinger, vi får fra de ansatte og fra lederne rundt omkring på de sikrede afdelinger.

Kl. 21.05

Dertil kommer, at vi på ingen måde har tilstrækkeligt med institutioner, der efterfølgende i

åbent regi kan tage vare på de unge og sikre, at de får mulighed for at få en fremtid og at kunne se en fremtid for sig uden kriminalitet. Det er hovedproblemet med ungdomssanktionen. Det bliver ikke bedre af, at man nu oven i købet kan give dem en straf for at flygte fra en sikret institution, men hovedproblemet er, at de sikrede institutioner ikke er indrettet til, at de unge kan være der i så lang tid.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil nok sige, at jeg synes, det er en noget forhastet konklusion, når fru Anne Baastrup allerede nu siger, at ungdomssanktionen ikke er vellykket. Vi har faktisk meget få erfaringer, og det er netop det, der har været vores udgangspunkt for at sige, at det er forkert at begynde at lave om på nuværende tidspunkt.

Jeg synes, hr. Helge Adam Møller kommer lidt for let rundt om det, for det er, som om at man ikke vil anerkende, at der altså her er tale om en meget svær gruppe af unge mennesker, som har markante tilpasningsproblemer, vanskeligheder med at opnå normale sociale relationer. Unge, som i den grad har behov for, men svært ved at knytte sig til mennesker, at turde stole på mennesker, at mærke, at der er mennesker, der holder af dem til trods for det, de gør.

Vi ved også netop med hensyn til ungdomssanktionen, at det lå i kortene, det lå også i forarbejdet, at man skulle være relativt kort tid i den lukkede institution for derefter at blive udsluset til en åben institution. Det betyder også, at vi rent faktisk vil se nogle af de her unge rømme, og det er, som om man ikke vil anerkende, hvad det er for en gruppe, vi har med at gøre. Det er det, der kan ærgre én lidt.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hr. Helge Adam Møllers betragtninger omkring ungdomssanktionen må jeg indrømme er lidt skuffende, i og med at Venstre og De Konservative jo var med i hele processen og også med til at vedtage ungdomssanktionen. Ungdomssanktionen var jo et forsøg på og et udtryk for nytænkning over for en gruppe unge mennesker, som vi i lang tid havde forsøgt mange ting med. Derfor er det så meget desto mere ærgerligt, når vi har forsøgt at tænke nyt og prøve andre veje, at det, der så kommer nu fra regeringen, det er traditionalistens instrument.

Vi synes, det fremgik meget, meget tydeligt på den høring, som Retsudvalget havde, at her ville de traditionelle instrumenter kolliderer med det nytænkte projekt, som handler om, at rets- og socialpolitik skulle spille sammen. Vi synes også, at det var ganske tydeligt, at det var for tidligt at evaluere. Vi har endda spurgt til, om regeringen ville være med til at vente med at evaluere og i den sammenhæng kigge både på sikkerhedsniveauet og på Socialministeriets magtcirkulære og hele samspillet deromkring, og det har vi desværre ikke fået noget positivt svar på, tværtimod.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Fru Lissa Mathiasen siger, at et af de væsentlige formål med ungdomssanktionen, som normalt strækker sig over i alt 2 år, er det indledende ophold i den lukkede institution, og det er korrekt. Vi har jo lige fået et svar i dag i Retsudvalget, der viser, at den normale tid for ophold i en lukket institution typisk er 2 eller 4 måneder. Jeg tror, det kun var én af de ca. 40, der har haft sanktionen, der har fået 6 måneder. Derfor synes jeg, at det er rimeligt, at når man får en dom og indledningsvis bliver anbragt i en lukket institution, så skal det have en konsekvens, hvis man selv vælger at stikke af.

Fru Sandy Brinck siger, at det her er et traditionelt instrument, men nej, det er utraditionelt, for det, der har været et af de største problemer i forbindelse med behandlingen af unge kriminelle gennem mange år, er, at der ikke har været nogen konsekvens overhovedet, og nu indfører vi en konsekvens. Hvis du vælger at stikke af, så betyder det, at du får en sanktion oveni. Det tror jeg de unge har respekt for.

KL 21.10

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Når vi har at gøre med velfungerende unge, som heldigvis er den allerstørste del af vores unge, så tror jeg også, at man har dyb respekt for de ting, som hr. Helge Adam Møller nævner. Men her har vi altså at gøre med en gruppe, som, må vi erkende, er ret ligeglade med, hvad der bliver sagt til dem, som er meget svære at få i tale. Det er unge, man har prøvet mange forskellige ting på, men man har måttet konstatere, at det ingen effekt har. Unge, som man må konstatere stadig væk fortsætter med deres kriminelle løbbane.

Alle inden for politi, sociale myndigheder m.v., der i hverdagen oplever disse unge, har netop anbefalet, at i kraft af denne nytænkning med ungdomssanktionen var der en mulighed for at nå dem. Det er det svar, vi fik som udgangspunkt, dengang vi lavede lovgivningen omkring ungdomssanktion. Det er det samme, vi hørte under minihøringen. Vi tror, vi når mange af de her unge i kraft af den nye ungdomssanktion.

Der er blevet advaret kraftigt fra dem, der står bag, mod, at vi går ind og gør det her. Så meget ærgerligere er det, at man griber ind mindre end et år efter, at den er sat i værk, i stedet for at man kunne have ventet og så have sat sig ned i fællesskab på en god og en ordentlig måde. Jeg tror egentlig, at vi er ret enige om, at ungdomssanktionen er en god model, men vi skulle have givet den lidt mere tid. Det havde været pænere, og det havde været mere rigtigt.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hr. Helge Adam Møller gør sig nogle betragtninger om maksimumtiden i de lukkede institutioner, og jeg skal bare bede hr. Helge Adam Møller bekræfte, at det sådan set ikke er så underligt, i og med at ungdomssanktionen som udgangspunkt har en maksimumtid på 2 år i de lukkede institutioner.

Men vi gjorde jo det med åbne øjne, at vi sagde: Over for denne her gruppe unge mennesker vælger vi at se bort fra det, der hedder proportionalitetsprincippet. Altså selv om man har begået en ulovlighed, som egentlig kun giver 30 dage bag tremmer, så siger vi: I stedet for det får du 2 år i behandling. Det havde vi en voldsom diskussion om i forbindelse med ungdomssanktionen, men vi gjorde det med åbne øjne.

Synes hr. Helge Adam Møller så, at det er særlig troværdigt over for de her borgere, når man nu – oven i de 2 år, som et ungt menneske måske har fået i stedet for 30 dage – så sætter proportionaliteten ind og oveni kommer med helt traditionelle metoder? Jeg synes ikke, det er troværdigt, og jeg tror ikke, at der er den store forståelse for, at man bruger et utraditionelt instrument samtidig med dette traditionelle.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Når fru Sandy Brinck siger, at man nu kommer med et helt traditionelt instrument, så undrer det mig. I alle de år, jeg har siddet i Folketinget,

det er 18 år, har det altid undret mig, at det var næsten fuldstændig legitimt – jeg var lige ved at sige lovligt, men det var det nu ikke – at stikke af fra et dansk fængsel. Man kunne save tremmerne over og fire sig ned med lagner osv., og den, der eventuelt stod uden for ringmuren og hjalp en, blev straffet, men fangen, der flygtede, fik ikke så meget som ét sekund ekstra eller ét minut eller én dag ekstra i fængsel. Det var nemlig ikke strafbart at flygte fra et fængsel. Det bliver det nu. Det kan man da ikke kalde traditionelt, når det aldrig har været det tidligere.

Og så til den overordnede bemærkning: Vi er jo fuldstændig enige i ungdomssanktionen. Vi lavede den i fællesskab. Vi vedtog den i fællesskab. Der er altså et enkelt lille punkt, vi er uenige om: Skal der også gælde det, at der skal være en konsekvens for dem, der stikker af fra et lukket fængsel? Det er vi uenige om. Lad det nu ikke overskygge de 98 pct. af resten af sanktionen, vi er enige om. Dermed slutter mit indlæg i denne sag.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg skal blot spørge på baggrund af den svada, som hr. Helge Adam Møller her afleverede, om man ikke fra hr. Helge Adam Møllers side kan bekræfte, at det dog har været sådan, at det øjeblik, man flygtede fra et fængsel, så hed det også disciplinær straf. Det lyder, som om man har kunnet gå frit ud og ind. Har det ikke været tilfældet, at såfremt man flygtede, så kom der en disciplinær straf oveni?

Kl. 21.15

Justitsministeren (Lene Espersen):

Ganske kort til den diskussion, der har været om punktet ungdomssanktion: Jeg tror sådan set, at hvis man ser på ungdomssanktion som sådan, er der i Folketinget en meget bred opbakning til den nye type sanktion, og jeg tror også på, at på et tidspunkt vil der være behov for en evaluering, hvor jeg selvfølgelig også håber på, at der i Folketinget blandt alle Folketingets partier vil være en positiv tilgang til tingene.

Men vi må erkende, at lige præcis med hensyn til det spørgsmål, som vi diskuterer i dag, nemlig hvorvidt der skal være tale om yderligere sanktioner over for den gruppe unge, der flygter fra en sikret institution, skiller vandene. Jeg synes egentlig, at man skal være meget ærlig og sige, at det her nok først og fremmest er politik og ikke så meget, kan man sige, en faglig dis-

kussion om diverse instrumenter. Det er et spørgsmål om, hvad man mener er det rigtige i den konkrete sag.

Jeg tror, det var fru Lissa Mathiasen, der sagde, at vi har at gøre med en meget svær gruppe unge mennesker, en gruppe unge mennesker, som er ret ligeglad med det meste. Der kan jeg forstå, at det er fru Lissa Mathiasens opfattelse med hensyn til den gruppe unge mennesker, at den måde, vi har tilrettelagt tingene på i dag, hvor der altså ikke er nogen drastisk konsekvens, heller ikke hvis de flygter fra en sikret afdeling, er måden, hvorpå man som samfund skal reagere over for denne flok ret ligeglade unge mennesker.

Regeringen har en anden opfattelse af tingene. Jeg erkender, at det er et politisk spørgsmål, men jeg mener faktisk, at det er at gøre de unge mennesker en tjeneste, at vi i den første indledende fase af deres ungdomssanktion, hvor de er i en sikret afdeling, også klart signalerer, at såfremt de bare stikker af og tror, det er fuldstændig ligegyldigt, så får det altså en konsekvens.

Jeg tror faktisk, at det kan være et første skridt og en hjælp til, at de kommer videre, at de forstår, at det har konsekvens for ens handlinger, og at samfundet ikke her, om jeg så må sige, fritager den gruppe unge mennesker for en, synes jeg, rimelig konsekvens, hvis det er sådan, at de forbryder sig mod det, de er blevet idømt.

Men det er et politisk spørgsmål.

Jeg vil sige, at vi holder selvfølgelig fast i vores forslag. Jeg synes også, det er godt, at fru Lissa Mathiasen under sit ordførerindlæg tilkendegav, at det her jo ikke gælder alle, der er under ungdomssanktion. Der er en skillelinje mellem, om de er i en sikret afdeling, eller de er overgået til en ikkesikret afdeling. Men det er politik.

For regeringen synes jeg faktisk, at der både er konsekvens og rimelighed, og vi tror, at det kan komme den gruppe unge mennesker til gode på længere sigt, at vi som samfund fortæller, at der altså er en grund til det. Når man er sat ind på en sikret afdeling, er det ikke uden konsekvens, såfremt man stikker af.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil sige det på den måde, at det lyder selvfølgelig pænt, når ministeren her lægger an til, at vi får en positiv tilgang til at drøfte tingene i forbindelse med en kommende revision af ungdomssanktionen. Det vil jeg da også håbe. Men jeg kan da ikke lade være med så at sige måske

en anelse firkantet endda, at det er jo ikke, fordi der ligefrem bliver lagt op til drøftelser eller til forhandlinger i forbindelse med det, der ligger her, og i forbindelse med lovforslaget og i hvert fald slet ikke omkring ungdomssanktionen.

Det er jo heller ikke, fordi det ligefrem har været muligt at få et svar. Det må ministeren jo også konstatere, i betragtning af at vi måtte sende en del af spørgsmålene tilbage igen og sige, at vi mangler svar på en række spørgsmål, hvor man ikke har villet svare konkret på det, der er blevet spurgt om. Men jeg vil da håbe, vi kan få en positiv tilgang, når ungdomssanktionen skal op til drøftelse på et senere tidspunkt.

Så skal jeg ikke lægge skjul på, at jeg egentlig godt kan være lidt rystet over, at ministeren tilkendegiver, at det her ikke er et udtryk for en faglig diskussion. Nej, det, der netop er så beklageligt, er, at ministeren erkender og faktisk står her åbent og siger, at det er en politisk-ideologisk holdning, de har i regeringen, og den ønsker de at køre igennem, så pyt med om fagligheden er i orden.

Det er faktisk i øvrigt også kendetegnende for en stribe af høringssvarene, at det, de angriber de her ændringer for, er, at man ikke har argumenteret for fagligheden, men at det til gengæld er politisk-ideologisk, man ønsker at køre fra regeringens og justitsministerens side.

Kl. 21.20

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er også ministerens bemærkning om, at det her primært er politik. Det er der jo sådan set ikke noget odøst i, i og med at vi står i Folketingssalen.

Under behandlingen af ungdomssanktionen havde vi faktisk nogle faglige juridiske ganske voldsomme diskussioner af, at vi fraveg proportionalitetsprincippet, at vi faktisk sagde til 16-årige Per, at det kan godt være, at du står til 30 dage bag tremmer, men du får 2 år i stedet for i en socialpædagogisk behandlingsindsats.

Derfor synes jeg nok, der ligger en juridisk faglig diskussion i, at nu indfører den konservative justitsminister så proportionaliteten igen, sådan at unge 16-årige Per, der egentlig stod til 30 dage, men nu har fået 2 år i stedet for, kan få 30 dage oveni, hvis det her meget, meget forvirrede menneske stikker af fra en lukket institution.

Så jeg mener ikke, at det er ren politik. Man må også godt skele til de faglige argumenter,

som har været både i den nuværende debat og også i dem, der ligger forud for ungdomssanktionen.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Selvfølgelig skal der være plads til fagligheden til hver en tid. Jeg må bare konstatere, at den debat, der har været her i dag, er en debat, der først og fremmest er foregået på politiske præmisser, og det synes jeg faktisk ikke at der er noget som helst odiøst eller mærkeligt i. Der er forskellig politisk tilgang til denne her sag. Vi er ikke politisk enige, men fagligheden kan man jo altid diskutere, og man kan jo altid stille forskellige faglige spørgsmål.

Men jeg vil sige i dag, at den debat, vi har haft under andenbehandlingen, er efter min opfattelse først og fremmest udtryk for, at man har en forskellig politisk tilgang til det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu er det jo sådan en almindelig god tradition, at lovforslag af denne her karakter bliver sendt ud til høring, og det gør de til en række faglige personer, som har en vis ekspertise for ikke at sige stor ekspertise på det her område.

Der har det været det gennemgående træk, at man ud fra en faglig vurdering har advaret imod, at vi gjorde det her. Det er faktisk det, vi har lyttet til, da vi lavede ungdomssanktionen, og også stadig væk holder fast i netop ud fra den faglige vurdering, at det her vil være forkert at gøre.

Hvad er det, der gør, at ministerens og regeringens faglige vurdering er anderledes end blandt de fagfolk, der rent faktisk har udtalt sig? Hvad er regeringens og ministerens faglige vurdering? Det synes jeg egentlig vi savner at høre. Det er ikke fremgået ét sted af lovforslagets bemærkningerne eller af svarene, hvad det er for en faglig vurdering, ministeren læner sig op ad her.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Der skal ikke herske tvivl om, at SF er imod lovforslag nr. L 140. Vi er imod de stramninger, der sker. Vi finder, det er en dårlig idé, vi finder ikke, at Kriminalforsorgen overhovedet har kapacitet til også at kunne leve op til den ekstra udnyttelse af Kriminalforsorgen, der kommer.

Nu er debatten jo sådan meget koncentreret om ungdomssanktionen, og vi stemte i SF oprin-

delig imod ungdomssanktionen. En af grundene var, at man kunne forlænge den til 6 måneder, og det fandt vi var for lang tid, men også, fordi der ikke var institutioner nok.

Jeg er bange for, at denne debat fører til, at man i virkeligheden får snakket sig fra det projekt, som jeg i hvert fald synes vi skal snakke os sammen om, nemlig at vi skal have flere åbne institutioner, som kan håndtere de her unge. Det er mit forslag i Folketingets Retsudvalg, at vi tager rundt og ser på de åbne institutioner, der kan håndtere de her unge, således at Retsudvalget meget gerne sammen med ministeren får lejlighed til at se, hvad det er for nogle pædagogiske virkemidler, der skal til, for at disse unge ikke stikker af.

Jeg tror, at vi efter sådan et år, hvor vi kommer rundt på de forskellige institutioner, måske kan få en bedre debat, og så kan vi tage en egentlig forespørgselsdebat til foråret, hvor vi snakker om, hvad det er, vi gør ved de her unge.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Bare for at gøre det sidste spørgsmål færdigt. Jeg synes faktisk, at vi under udvalgsbehandlingen i besvarelsen af mange af de spørgsmål, der er kommet til det her, er kommet med vores faglige vurdering af sagen.

Kl. 21.25

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jamen det er faktisk den, jeg synes, det er svært at finde i de svar, så jeg vil godt bede ministeren om at komme op her på talerstolen og sige, hvad det er for rent faglige vurderinger, der ligger til grund for ministeren. Vi har nemlig ikke kunnet se dem hverken i lovforslagets bemærkninger eller i svar på de spørgsmål, vi har stillet.

Jeg synes egentlig, det ville klæde ministeren at komme herop og redegøre her fra talerstolen for, hvad det er for nogle faglige bemærkninger og faglige belæg, der rent faktisk ligger til grund for det indgreb her.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Vi har besvaret en stribe spørgsmål under udvalgsbehandlingen. Jeg kan forstå, at der har været nogle, der åbenbart ikke finder, at de besvarelser har været fyldestgørende eller så faglige, som spørgerne ønskede sig det. Vi har haft en anden opfattelse af tingene. Jeg mener faktisk, der er blevet afgivet nogle ganske gode, ud-

dybende svar til Retsudvalget, og mere er der sådan set ikke at sige om den sag.

Der kan være en forskellig vurdering af tingene, men jeg mener, at det er nogle gode svar, der er blevet givet, og jeg synes, at vi på en fyldestgørende og dybdegående måde har redegjort for, hvilke overvejelser vi har gjort os, og hvorfor vi er nået frem til ændringsforslaget, som det foreligger her.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Folketingets Retsudvalg har faktisk gjort sig den ulejlighed at holde en minihøring om det her lovforslag, hvor vi har haft forskellige eksperter inde.

Det affødte en række spørgsmål til ministeren, som vi så rigtig nok fik nogle svar på, men vi har jo faktisk været nødsaget til for ganske mange af dem at bede om 'at få et svar, fordi vi fik vand ud af ørerne-svar.

Men fred være med det, det kører skriftligt, men der er da intet til hinder for, at ministeren går herop og siger, hvad den faglige begrundelse er. Altså det her er tredje gang, vi har spurgt. Når vi ikke kan få det på skrift, må ministeren da magte at komme op og sige med egne ord fra Folketingets talerstol, hvad den faglige, saglige begrundelse er for, at lige nøjagtig når det gælder ungdomssanktionen, har ministeren syntes, at her skulle de indgrib, som ministeren har foreslået, også gælde.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes allerede, det klart er fremgået af den debat, vi har haft i dag, men jeg må tilkendegive, at jeg mener, at der er tale om, at man politisk har en anden opfattelse af tingene i Socialdemokratiet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 35: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven, udleveringsloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige. (Gennemførelse af FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme, gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001) samt øvrige initiativer til bekæmpelse af terrorisme m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 13/12 2001. Første behandling 31/1 2001. Betænkning 21/5 2002. Ændringsforslag nr. 15 uden for betænkningen 27/5 2002 af Line Barfod (EL)).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Line Barfod (EL).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Anne Baastrup (SF):

Denne sag, vi har til behandling nu, er nok en af de største sager, vi i mange år har beskæftiget os med i Folketingets Retsudvalg. Desværre var starten på selve terrorpakken jo ikke godt lavet fra EU's side. Det er ikke seriøst arbejde, at man i løbet af et par måneder kan finde frem til en definition af, hvad terrorisme er. Det er SF's opfattelse, at den beskrivelse og definition af terrorisme er vag, upræcis og elastisk.

Jeg vil så omvendt sige, at vi har da i Folketingets Retsudvalg, synes jeg selv, arbejdet meget seriøst, ihærdigt og i fællesskab, og jeg oplever, at den præcisering af terrorismebestemmelsen, der nu er kommet i betænkningen, kan vi være stolte af. Og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg synes, det er et flot arbejde, som bl.a. fru San-